

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționarul *Negru Vladimir Vasile* împotriva încheierii Judecătoriei Cantemir din 25 noiembrie 2014 privind anularea ordonanței de recunoaștere a obiectelor ca corpuri delictive din 25 septembrie 2014,

C O N S T A T Ă :

1. La 03.10.2014, la Judecătoria Cantemir a parvenit plîngerea petiționarului Negru Vladimir, prin care se solicita anularea ordonanței Procuraturii Cantemir din 25 septembrie 2014 de recunoaștere a obiectelor ca corpuri delictive și a ordonanței Procuraturii Cantemir din 29 septembrie 2014 emise pe cauza penală nr. 2014430416, prin care s-a dispus confiscarea corpului delict, și anume a mijlocului de transport personal de model Opel Meriva cu n/î CT AK cod VINW010XCE7564307675, în proprietatea statului.

Reieșind din textul plîngerii petiționarului, acesta susține că prin emiterea ordonanțelor nominalizate au fost încălcate exigențele prescrise la art. 158 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, întrucît mijlocul de transport personal de model Opel Meriva cu n/î CT AK cod VINW010XCE7564307675, nu poate fi recunoscut în calitate de corp delict, nefiind în corespundere cu normele enunțate.

La fel, se menționează că potrivit art. 106 și 106¹ Cod penal, automobilul în cauză nu poate constitui obiectul confiscării speciale, deoarece nu rezultă din activitatea criminală, iar prejudiciul cauzat părții vătămate a fost recuperat.

Mai mult ca atît, consideră petiționarul că procurorul nu era în drept de a dispune confiscarea specială, acesta fiind un drept exclusiv al instanței de judecată.

2. Prin încheierea Judecătoriei Cantemir din 25 noiembrie 2014, plîngerea depusă de petiționar a fost respinsă ca neîntemeiată.

3. În motivarea încheierii adoptate, instanța a indicat că nu poate reține ca fiind întemeiate argumentele petiționarului privind încălcarea prevederilor art. 158 Cod de procedură penală, or potrivit alin. (1) al aceluiași articol se consideră corpuri delictive obiectele care au servit la săvîrșirea infracțiunii și au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale, iar în coroborare cu prevederile art. 158 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, obiectul poate fi recunoscut drept corp delict dacă a fost dobîndit prin procedeul probatoriu – cercetarea la fața locului.

Din materialele dosarului, și anume din declarațiile părții vătămate și a martorilor, instanța a ajuns la concluzia că Negru Vladimir s-a folosit de automobilul de marca Opel Meriva cu n/î CT AK cod VINW010XCE7564307675 în comiterea infracțiunii, obiectul dat fiind recunoscut corp delict la faza pornirii urmăririi penale, atunci când se desfășura cercetarea la fața locului.

Totodată, instanța a susținut că nu poate fi reținut ca fiind fondat nici argumentul precum că, dispunerea confiscării speciale ține strict de competența instanței de judecată, or, în corespundere cu prevederile art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală este stipulat: „*În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.*”

Așadar, instanța a conchis că circumstanțele expuse mai sus, dovedesc cu certitudine legalitatea ordonanțelor emise, nefiind stabilite careva divergențe de ordin procedural.

4. Nefiind de acord cu încheierea judecătorului de instrucție, Negru Vladimir a declarat recurs în anulare, prin care solicită casarea încheierii Judecătoriei Cantemir din 25 noiembrie 2014, motivînd că judecătorul de instrucție nu a acordat un răspuns deplin cerințelor solicitate în plîngere, conținutul încheierii avînd un caracter formal. De asemenea, prin examinarea cauzei în lipsa părții vătămate și fără examinarea corpului delict i s-a încălcat vădit dreptul absolut prescris la art. 6,7 CEDO și art. 2 al Protocolului nr. 7 la Convenție.

5. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrilor judecătorești ***după epuizarea căilor ordinare de atac.***

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la ***judecarea cauzei***, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărîrilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată rezultă că, încheierea judecătorului de instrucție, adoptată în ordinea reglementată de art. 313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul declarat împotriva încheierii judecătorului de instrucție este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, avînd ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucît acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 456, art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționarul *Negru Vladimir Vasile* împotriva încheierii Judecătoriei Cantemir din 25 noiembrie 2014, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 mai 2015.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru